

min Egn i mange Aar. Jeg har tidligere indbragt et Andragende i Rigsdagen om at faae dette Forhold ordnet; men det er ikke sket endnu. Jeg har saa tænkt mig, om man ikke nu, da Postloven skal omordnes, kunde faae en saadan Bestemmelse ind, som kunde føre til, at Postvæsenets Garanti ogsaa kom til at gjælde Brevsamlingsstederne. Der er vel allerede lidt Garanti, men jeg tror, at det kun er for indtil et Par Hundrede Kroner, men det er for lidt for dem, der modtage større Pengesendelser. Vi have $2\frac{1}{2}$ Mil til det nærmeste Posthus, og det er dog meget uheldigt og til ikke liden Gene, at man, naar man faar tilsendt et Pengebrev, skal gaa saa langt for at hente det. Ganske vist kan man blive fri derved, men saa sker det rigtignok ogsaa paa egen Risiko. Efter min Mening vilde det derfor være heldigt, om der ved denne Leilighed kunde gjøres en Forandring i Postloven, hvorved dette Forhold blev ordnet saaledes, at Brevsamlingssteder og ogsaa kom til at bære det fulde Ansvar for Pengebreve, som Postkontorerne have.

Tutein: I Anledning af det, den høitærede Minister udtalte angaaende Forholdene ved Esbjerg, skal jeg tillade mig blot ganske kort at sige, at naar de ere saaledes der, er det, fordi det er saaledes indrettet, at Trafikken ikke kan komme der, fordi Dampskibstakterne ere for høie og Indretningen derovre ikke god. Man har bygget en Dok, hvori der ikke ligger Andet end de Bøier, som skulle lyse ved Indløbet, fordi det er for grundt. De Skibe, der søge Havn, kunne ikke komme derind, og derinde i Dokken ligge altsaa disse Bøier, der skulle lyse ude paa Varren. Det er det Eneste, Dokken bruges til. Hvis man derimod, ligesom det engelske Selskab gjorde, da det anlagde Havn, satte Skibe i Gang, der gif for en rimelig Fragt, vilde man tilføre Havnen en Trafik, den nu savner. Jeg skal ikke komme dybere ind paa det Spørgsmaal, fordi det vel egentlig ikke hører ind herunder; men jeg har ikke kunnet undlade at fremhæve det i Anledning af den høitærede Ministers Udtalelser. Jeg vil derimod gjerne benytte Leiligheden nu, da jeg har Ordet igjen, til at udtale mig om et enkelt Punkt, som jeg glemte før. Jeg vil gjerne henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa en løierlig Tilstand, som forefindes ved Postvæsenet, og det er den, at der ikke gives nogenjohelst officiel Oplysning om Postatgangen paa en stor Mængde Stationer her i Landet. Naar der f. Ex. aabnes en Jernbane bliver det bekendtgjort, at Post forsendes

med de og de Tog fra Rjbstæderne, men intet Menneſte kan nogen Steds faae at vide med hvilket Tog der affendes Post fra de ved Jernbanen beliggende mindre Stationer. Det bekendtgjøres fra Postkontoret i Kjøbenhavn, med hvilke Tog der forsendes Post f. Ex. til Charlottenlund og saadanne Steder — det er et Hensyn, som viſes Kjøbenhavnerne — men et lignende Hensyn viſes ikke Provindsbeboerne. Man har et Tidſkrift, som hedder: Officielle Meddelelser om Postvæsenet, ogsaa kaldet Reiselisten. Deri findes den eneste Anthydning af noget Saabant derved, at de Tog, som føre Post, have en Overſkrift med lidt andre Typer end de andre Tog, men foruden at denne Veiledning ikke er aldeles rigtig, er den tilige af den Bestaffenhed, at kun Folk, som have teknisk-typografisk Færdighed, kunne ſe, hvad det er for Tog, der ere Posttog og hvilke, der ikke ere det. Man vil altsaa for alle diſe Stationers Vedkommende være henviſt til mundtlig Foreſpørgsmaal hos vedkommende Expedient om, naar der fra den Station aſgaar og ankommer Post. Det er et løierligt Forhold. Jeg har i ſin Tid konfereret med den afdøde Udgiſer af Reiselisten, Faber, derom, han mente ikke, at der var Noget at gjøre, men der er dog aldeles bestemt en Mulighed for Ministeren eller for Postbestyrelsen til at kunne bringe til officiel Kundſkab, naar det forſender Post, og naar der ankommer Post til diſe forſkjellige Stationer. Det glemte jeg før at udtale, og derfor vil jeg nu benytte denne Leilighed til at ſige det.

Judenrigsministeren (Jungerslev):

Ja, det ærede Medlem for Holbæk Amt (Rasmussen) har jeg naturligviſt noget ondt ved at ſvare; thi hvorledes man ſkulde komme til en anden Ordning af diſe Forhold, ſkønner jeg ikke. Det er Noget, vi kunde tage under Overveiſe, men det ærede Medlem maa jo vide, at Forholdet er det, at ſaa længe Pengesendelserne er i Postvæsenets Bærg, er Postvæsenet ansvarlig for dem, og ſaa faar det ærede Medlem gjennem ſit Landpostbud en Seddel paa Forſendelsen. Nu ønsker det ærede Medlem, ſaa vidt jeg kan ſkønne, at Postbudet ogsaa ſkal have Anſvaret for at bringe ham Forſendelsen. Jeg veed da ikke, hvem der ſkulde have Anſvaret (Rasmussen: Brevsamlingsstedet!) Ja, det bliver jo det Samme. Thi dette maa jo dog benytte ſit Postbud; det hele Spørgsmaal er et Anſvarsspørgsmaal, og det ærede Medlem vil ſe, at hvis man ſkulde gaa videre, end man nu gjør, maatte man forlange en overordentlig ſtor Sikkerhedsſtillelſe af Brevſamlere og